

Vás zve na zahájení výstavy

Jiří Suchý & Jiří Šlitr

**OHLÉDNUTÍ ZA VÝTVARNOU TVORBOU
LEGENDÁRNÍ DVOJICE**

ve středu **3. února 2016 v 17 hodin**

Výstavu zahájí **Pavel PIEKAR** předseda SČUG HOLLAR

Úvodní slovo **Vladimír SUCHÁNEK**

Zahraje **Jitka MOLAVCOVÁ** a **Jiří SUCHÝ**

Výstava se koná
za finanční podpory
Magistrátu hlavního města Prahy
a Klimeš Finance, s. r. o.

Děkujeme
Dominice Křešťanové
za laskavé zapůjčení děl

JIŘÍ ŠLITR (1924–1969), spoluzakladatel divadla Semafor, byl výtvarník, hudební skladatel, zpěvák a herec. Absolvoval gymnázium v Rychnově nad Kněžnou a Právnickou fakultu UK, a již od středoškolských studií obou svých talentů naplno využíval. Jeho kresby a karikatury z té doby už mají osobitý rukopis, který dále rozvíjel především na obrázcích zachycujících svět hudby a momentkách z navštívených měst. Podílel se na úspěchu čs. pavilónu na Expu 58 v Bruselu a je autorem mnoha evergreenů naší populární hudby.

Doprovodný program:
22. 2. 2016, 16–17 hod.
J. Suchý a P. Korbelář
ukázka tisku litografie
(Tiskařská dílna je také součástí
doprovodného programu výstavy
Grafika roku 2015)

JIŘÍ SUCHÝ (*1931) je textař, básník, hudební skladatel, zpěvák, herec, režisér, filmař a ředitel divadla Semafor, věnující se rovněž výtvarné práci, především grafice. Své aktivity výtvarné i hudební začal rozvíjet v Propagační tvorbě, kam nastoupil po absolvování školní docházky. Tam se později podílel na koncertování hudební skupiny Akord Club, kde zpíval, hrál na basu a rovněž psal texty. Je spoluzakladatelem Divadla Na zábradlí a divadla Semafor, které letos oslaví 57 let úspěšného působení. Svůj výtvarný talent uplatňuje jak ve volné grafické tvorbě, tak v návrzích kostýmů a scénické výpravy pro divadlo.

VÝSTAVA POTRVÁ DO 28. 2. 2016, OTEVŘENO DENNĚ 10–12/13–18 MIMO PONDĚLÍ

J I Ř Í S U C H Ý

Nemůžu si dnes nevzpomenout na první společnou výstavu, kterou jsme měli s Jiřím Šlitrem v Památníku písemnictví na Strahově. Výstavní prostor to byl monumentální: středem se vstoupilo do budovy a po stranách byly dva sály. Jeden patřil tvorbě Jiřího Šlitra, druhý mně. Kdo prošel křídlem Jiřího Šlitra, musel se obdivovat jeho urputné soustavnosti: Nejdřív tu byly kresby, provedené způsobem, dá se říct, akademickým, a jak člověk postupoval, mohl sledovat, jak se jeho linka uvolňuje, rozpadá, a bylo možno vidět hledání a nacházení. A ke konci už tu byla ta jeho typická svobodná kresba, kterou jsem mu záviděl. Když se pak návštěvník přesunul do mého křídla, musel mít nutně dojem, že přišel na výstavu nejméně čtrnácti výtvarníků. Narozdíl od soustavného Šlitra jsem byl výtvarníkem těkavým. Ke kreslení či malování jsem se dostal jen dvakrát či třikrát do roka a v těch mezech jsem objevil nějakého dalšího tvůrce a protože jsem byl tak trochu epigon (tak trochu dost) začal jsem tvořit jiným stylem, než byl ten předchozí. Ta výstava v Památníku se konala na samém počátku let šedesátých a od té doby jsem se od epigonství osvobodil, i když asi ne docela. Budiž mi to prominuto. Ostatně na nejrůznějších vernisážích jsem nepřestával tvrdit, že svá vystavená díla nepovažuji za kdovíjaké umění a žádám návštěvníky, aby je brali jen jako doklad, že jsem šikovnej. A o to prosím i Vás. Jiří Suchý

JIRÍ ŠLITR